
Betænkning afgivet af Socialudvalget den 26. april 2007

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

(Pligt til at genvurdere hjælpen til personer, som udsættes af beboelseslejemål)

[af socialministeren (Eva Kjer Hansen)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 7. februar 2007 og var til 1. behandling den 23. februar 2007. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Socialudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder.

Høring

Den 7. februar 2007 sendte socialministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 4 spørgsmål til socialministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. Spørgsmålene og socialministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Udvalget indstiller lovforslaget til vedtagelse uændret.

Enhedslistens medlem af udvalget finder det forkasteligt og unødvendigt, at et af verdens rigeste lande sætter familier med børn på gaden.

Socialministerens svar på EL's spørgsmål, som er optrykt som bilag til betænkningen, viser da også, at kommunerne har mulighed for at hjælpe familierne, så de ikke bliver sat på gaden, ved at kommunerne kan betale huslejerestancen som enkeltydelse, når familien ikke selv kan.

Regeringens udgiftsstop over for kommunerne fører til en alt for stram økonomi i mange kommuner, og det får nogle kommuner til at holde igen med enkelttydelser. Men når det kan forhindre, at en familie bliver sat på gaden, så bør selv en nok så fattig kommune finde pengene, og så må man kræve, at staten sikrer kommunerne bedre økonomiske rammer.

Enhedslisten støtter lovforslaget, fordi ethvert positivt fokus er en lille forbedring.

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Hans Andersen (V) Anne-Mette Winther Christiansen (V) Gudrun Laub (V) nfm.
Inger Beinov Støjberg (V) Pia Kristensen (DF) fmd. Henrik Brodersen (DF) Tina Petersen (DF)
Tom Behnke (KF) Per Ørum Jørgensen (KF) Mette Frederiksen (S) Hüseyin Arac (S)
Lene Hansen (S) Lise von Seelen (S) Martin Lidegaard (RV) Bente Dahl (RV)
Pernille Vigsø Bagge (SF) Line Barfod (EL)

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Siumut (SIU)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Fólkaflokkurin (FF)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Oversigt over bilag vedrørende L 151**Bilagsnr. Titel**

- 1 Høringssvar og høringsnotat
- 2 Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
- 3 1. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 151**Spm.nr. Titel**

- 1 Spm., om kommuner kan forhøje kontanthjælp til modtagere, som ikke kan betale deres husleje, til socialministeren, og ministerens svar herpå
- 2 Spm., om kommuner kan forhøje kontanthjælp som hjælp til betaling af husleje, uden at familier skal tilbagebetale på et senere tidspunkt, til socialministeren, og ministerens svar herpå
- 3 Spm., om regeringen vil bidrage med den nødvendige økonomiske hjælp til mennesker, der sættes på gaden, til socialministeren, og ministerens svar herpå
- 4 Spm. om, hvor ministeren forestiller sig at de mennesker, der sættes på gaden, fysisk skal bo, for at deres børn bliver i stand til at passe skolen, til socialministeren, og ministerens svar herpå

Udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og socialministerens svar herpå er optrykt efter ønske Enhedslisten.

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes oplyse om det er muligt for en kommune at udbetale mere i kontanthjælp for at kunne bevare en familie i en bolig og ikke skulle indlogere dem på hotel eller et andet sted, når kommunen kan se, at familien med dens nuværende økonomi ikke kan betale husleje i deres nuværende bolig eller en anden husleje i en bolig, som kommunen kan anvise.

Svar:

Beskæftigelsesministeren har oplyst følgende:

»Efter lov om aktiv socialpolitik ydes kontanthjælp med faste satser. Der er ikke mulighed for at forhøje satserne på baggrund af særlige individuelle behov.

For personer, der er berettiget til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik er der mulighed for at supplere hjælpen med en særlig støtte efter lovens § 34, hvis personen har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.

Støtte efter § 34 gives som et skattefrit tilskud og uden tilbagebetalingspligt.

Særlig støtte til personer der har ejerbolig eller andelsbolig er dog tilbagebetalingspligtig i det omfang den særlige støtte er udbetalt til dækning af udgifter i forbindelse med lån.«

Herudover kan jeg oplyse, at kommunen efter § 81 i aktivloven kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældende eller familiens livsførelse.

Efter bestemmelsen kan der som hovedregel kun ydes hjælp til uforudsete udgifter. Betaling af husleje er normalt ikke en uforudset udgift. Som eksempel på en enkeltudgift, som normalt kan afholdes på trods af forudsigelighed, nævnes i vejledningen til aktivloven ”hjælp til betaling af huslejerestance, hvis en familie med børn ellers vil blive sat på gaden på grund af huslejerestancen. Hvis en ansøger, som modtager hjælp efter aktivloven, til stadighed har problemer med at betale huslejen til tiden, kan kommunen overveje at administrere hjælpen.

Det tilføjes, at der ikke efter lov om individuel boligstøtte er mulighed for at forøge den boligsikring, som eventuelt i forvejen ydes til den pågældende familie, da boligsikring ydes efter faste takster.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes oplyse, om kommunen må udbetale en forhøjet kontanthjælp til hjælp til husleje, uden at familien på et senere tidspunkt skal tilbagebetale denne hjælp?

Svar:

Jeg henviser til besvarelsen af spørgsmål 1.

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes oplyse om regeringen vil bidrage med den nødvendige økonomiske hjælp, hvis det viser sig, at de mennesker der bliver sat på gaden, bliver det fordi de har for få penge fordi de er ramt af de nedskæringer, som har ramt de svageste mennesker i samfundet dvs. kontanthjælpsloftet og starthjælpen?

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at en eventuel manglende betaling af en husleje ikke nødvendigvis har nogen sammenhæng med, at en person har fået nedsat sin kontanthjælp. Den manglende betaling kan alene tages til indtægt for, at personen har prioriteret anvendelsen af hjælpen på anden vis.

Det er borgeres egen forpligtelse at sørge for, at man har mulighed for at betale den leje, som man har påtaget sig ansvaret for. Borgere må altså som udgangspunkt selv kunne vurdere, om de vil være i stand til at betale den husleje, som de forpligter sig til at betale, når de indgår lejekontrakt.

Når en person søger kommunen om hjælp, skal kommunen vurdere, om der er behov for at yde vejledning om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp, kan klare øjeblikkelige eller kommende problemer. Kommunen kan rådgive om støtte til huslejeudgifter efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik og om mulighederne for boligstøtte. Kommunen vil også kunne rådgive om andre muligheder for hjælp og tillige yde støtte til administration af den udbetalte hjælp.

Hvis man på grund af sygdom eller anden uforudset begivenhed får særligt behov for hjælp, er der mulighed for hjælp fra kommunen efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik til rimeligt begrundede enkeltudgifter, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgiften i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden.

Regeringen har ingen planer om at forøge den økonomiske hjælp til modtagere af kontanthjælp. Det er regeringens opfattelse, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, og en forhøjelse af den passive hjælp vil kunne modvirke intentionerne herom.

Regeringen har derimod taget en række initiativer for at fremme beskæftigelsen, herunder af personer der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Særligt skal nævnes initiativet »Ny chance til alle«, som særligt er rettet mod af få langvarige modtagere af hjælp ud på arbejdsmarkedet. Regeringen har afsat ½ mia. kr. til initiativet til bl.a. aktive tilbud til personer, der har gået passive i mindst et år.

Spørgsmål 4:

Hvor forestiller ministeren sig, at familier, der bliver sat på gaden rent fysisk eller praktisk skal bo for eksempelvis at kunne sikre sig, at deres børn kan passe skolen?

Svar:

Det er grundlæggende den enkelte borgers egen forpligtelse at sørge for egen bolig, og den enkelte borgers pligt selv at sørge for løbende at tilpasse sine boligforhold efter vedkommendes økonomiske formåen.

Men jeg er selvfølgelig opmærksom på, at den enkelte borger kan havne i en boligsituation, hvor det kan blive nødvendigt at bede andre om hjælp. Derfor er det nødvendigt, at kommunerne har et boligsocialt beredskab. Derfor skal kommunerne selvfølgelig også sørge for løbende at anvende og udnytte de redskaber, som lovgivningen giver dem i denne sammenhæng.

Kommunerne er efter servicelovens § 80 forpligtet til at skaffe familier eller enlige, der har mistet en bolig, midlertidig husly mod betaling. Forpligtelsen forudsætter, at det drejer sig om en person eller en familie, der har mistet sin hidtidige bolig og står helt uden mulighed for – midlertidigt eller varigt – at få tag over hovedet.

Forpligtelsen indebærer ikke en pligt til at fremskaffe egentlige boliger men blot husly. Imidlertid er egentlige boliger både billigere og mere hensigtsmæssig løsning i de fleste tilfælde. Til det formål har kommunerne mulighed for at bestemme, at boligorganisationerne skal stille indtil hver fjerde ledige almene familiebolig til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen, jf. almenboliglovens § 59, stk. 1.

Endvidere giver almenboligloven mulighed for, at boligorganisationen kan indgå aftale om at stille ledige familieboliger til rådighed for kommunalbestyrelsen. Det vil sige, at kommunen gennem en aftale med boligorganisationen kan få op til 100 pct. anvisningsret til de ledige familieboliger.

Når en kommune bruger denne anvisningsret, må kommunen naturligvis se på lejens størrelse i forhold til de boligsøgendes økonomi. Kommunen må således så vidt muligt sørge for at anvise de billige boliger til de boligsøgende, som har beskedne indkomster.